

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 4. Propositæ obiectionis responsio concluditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
Mystica
NVI
128

dispositionem huius offendiculum capiet, & periculum. Quare ne priores illos amittat, paucorum horum, quos alijs sexcentis modis corrupit & deprauavit, damnum magnificat, & nobis ob oculis ponit. Quamquam sicuti paulo ante dixi, neminem ita male dispositum esse sciam, qui inde damnum referat, quod nouit Deum amicis suis amabilem esse & quantum ipse in se suauis sit, & quibus acutius modis ad ipsum perueniant: quæ omnia hic tractatus quam cumulatissimè docet & tractat, ita ut vix quidquam probent, quod ipsi non dirigunt, & inadueniunt, & totum ad hoc viribus conuertunt, ne, quod ex sola ipsorum mente & proposito non fit, vllam apud alios auctoritatem inueniat. Quibus satisfacere & respondere omnino nolo, quod ex propria voluntate error ipsorum ortum habeat, vnde nec responsionem aliquam valent admittere, sed ceteros omnes rogatum velim, ne quo illis modo auscultent aut credant, quod hoc non mereantur. Huc vsque sapientissimos hic vir, cuius verba sic ad longum retulimus, quia proposito nostro adeò mirificè congruunt, ut pro defensione horum librorum mystici nostri Doctoris, data opera, conscripta à tanto viro fuisse videantur.

§. IV.

Proposita obiectionis responsio concluditur.

25. **C**ONCLVDAMVS ergo responsionem huius obiectionis, colligendo ex dictis non aliunde, nisi ex Dæmonis malitia, & inuidia plurium bonorum, quæ ex horum librorum Venerabilis nostri IOANNIS lectione facilliquè intelligentia secuta sunt, in posterumque cum maiori incremento proculdubio sequentur: ex hac ergo Dæmonis inuidia ortum fuisse aliquorum scrupulum, vanumque timorem circa huius doctrinæ, ad eò his temporibus utilis, & necessariæ, & ab omni periculo liberæ, communitatem diuulgationem, sub titulo zeli boni communis, maximè cum huiusmodi reatum & scrupulum non videamus in illis circa euulgationem aliorum librorum, qui quotidie lingua vulgari in lucem prodeunt, resque non solum inuiciles, & vanas, sed valdè profanas, & nocuas, quibus vitiatum hominum animus facillime adhæret, continent, & in plurium manibus, cum maximo eorum, & totius reipublicæ damno, circumferuntur.

26. Quod etiam optimè adnotauit Sapientissimus Magister Luisius Legionensis Apologia iam citata his verbis: Et sic dicendo concludo, quod citra vllam dubitationem credam, illos grauissimè à damone decipi, qui de his libris non eà qua par est reuerentiâ loquuntur: & quod ab impostore diabolo eorum lingua dirigatur, ad horum librorum euidentem firmitatem ipsis mediantibus prapediendum, si possit. Quod euidenter ex hoc patet; si enim spiritus Dei agerentur, prius & ante omnia condemnarent libros Cælestina, Equestres, & sexcentas alias Cassinianas aliosque plenos vanitate, & lasciuia, quibus momentis singulis insciantur, velut pessimum veneno innumera anima, sed cum non moueantur à Dei spiritu, istorum nullam mentionem faciunt, per quos deprauatur Christianitas, & morum bonitas, sed de illis loquuntur, & illos cantillant, qui bonos ordinant mores, qui recolligunt animam, & ad Deum maxima cum efficacia ducunt. Sarcus sacè

sanè esset zelum in euulgatione horum librorum auertenda, ac reprimenda exerce-
re, quam in impedienda diuulgatione librorum spiritualium, qui ad animarum pro-
fectum ad eò vtilem, necessariam, ac securam (sicuti ostendimus, & ex dicendis ma-
gis constabit) doctrinam continent.

Nec huic indiscreto zelo suffragatur aueritas aliquorum ex SS. Patribus, & Do-
ctoribus asserentium res valdè sublimes non esse facile alijs communicandis: nam (vt
ex hac vsque dictis constat) huiusmodi communicationem, & diuulgationem cum
debitis circumstantijs, ita vt communis vtilitas prudenter ex tali diuulgatione sperari
possit (vt in præfenti contingit) nequaquam reprobant; sed potius suis exemplis, & do-
ctrina sua dent: solum ergo reprobare possunt talium rerum diuulgationem; vel cum
sit determinatè respectu personarum ad talem doctrinam capiendam inhabilium:
Magistri namque doctrina cum discipulorum captu proportionanda est, iuxta illud
Pauli, *Lac vobis potum dedi, non escam, nondum enim poteratis*, 1. Corinth. 3. n. 2. quod incon-
ueniens non reperitur, quando generaliter, absque huiusmodi personarum determi-
natione, doctrina scribitur, vt in eiusdem Pauli sublimi doctrina, quæ in eius epistolis
continetur, cernere licet: vel etiam earundem rerum euulgationem possunt reproba-
re, cum specialiter ratione circumstantiarum, loci, temporis, & personarum maius
damnum, quam vtilitas prudenter timeri potest, quod in casu de quo loquimur, op-
posito modo contingere, satis ostensum est: vel denique huiusmodi euulgationem
merito damnant, quando Scriptor, seu Magister taliter præsumit de rebus sublimibus,
cuiusmodi sunt nostræ fidei mysteria, disserere, vt ea omninò, & perfectè declarari, ac
ratione nostra assequi, & veluti comprehendi posse, denotet. Quod talium rerum al-
titudini, & profunditati valde derogat.

Cæterum, qui taliter de his rebus scriberet, vt potius rationis nostræ opus exclu-
dendum esse, intellectumque proprium in fidei obsequium captiuari debere, huiusque
fidei lumen in sublimibus rebus, cum magna subiectione, & reuerentia innitendum
esse doceret, is proculdubio rectissimè, & cum magna vtilitate, & iuxta sanctorum
Patrum documenta de his rebus sublimibus ageret. Quo pacto sublimem hunc Do-
ctorem nostrum de illis tractare cuiuscumque doctrinam eius legenti manifestum erit,
siquidem tota in eo versatur, vt animam per obscurum fidei lumen dum in huius vitæ
caliginoso loco degit, ad sublimem contemplationis, & vnionis cum Deo montem
ducat. Vnde ex doctrinæ huius euulgatione non damna, sed plures, & ingentes vtili-
tates prudenter sperari vnde quaque possunt, idque experientia ipsa iam comproba-
tum est, sed circa hoc argumentum de vtilitate horum librorum, videantur ea,
quæ duobus præcedentibus capitibus in præcedentium obiectionum so-
lucionibus, nec non ea, quæ cap. 2. in huius doctrinæ com-
mendationem diximus.

(:)